

Το πικρό φακελάκι

ΕΥΓΕΝΙΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Η γιαγιά κοντοστάθηκε μπροστά στο ασανσέρ. Της κλινικής. Κοίταξε δεξιά και αριστερά και αφού διαπίστωσε ότι δεν την κοιτάζει κανένας σάλιωσε το ικανοποίησης ,το μικρό φακελάκι. Με το πενηντάρικο. Τόσα μπορεί να δώσει στον γιατρό. Τόσα μπόρεσε να βάλει στην άκρη. Αυτό το πενηντάρικο μεταφράζεται σε στερήσεις δύο εβδομάδων. Το γιαουρτάκι το πρόβειο ,που της αρέσει πάρα πολύ(εκεί δεν ανησυχεί για τα λιπαρά και τα χολεστερόλια.) θα το καταναλώσει σε δύο ημέρες. Το κέικ θα της λείψει αλλά ευτυχώς φρυγανιές υπάρχουν ,σε μεγάλη ποσότητα, στο σπίτι της. Τις βουτάει στο τσάι της και λέει και ευχαριστώ! Θα κόψει από τα φρούτα και από το κίτρινο τυρί και σίγουρα θα πάρει λιγότερα γλυκά. Το κρέας έτσι και αλλιώς το τρώει κάθε δύο εβδομάδες. Θα τα καταφέρει να επιβιώσει είναι συνηθισμένη στις στερήσεις.

Θέλει να του δώσει η ίδια το φακελάκι. Να διαβάσει την χαρά στο πρόσωπο του γιατρού. Να τον ευχαριστήσει που έκανε καλή δουλειά στο πρόσωπό της. Να δείξει την ευγνωμοσύνη της ότι δεν θα της μείνουν σημάδια. Πατημένα ογδόντα αλλά η κοκέτα γιαγιά πέρασε μεγάλη λαχτάρα με το πώς θα δείξει μετά από την επέμβαση .Δεν είναι χαζή, ξέρει ότι από το καρκίνο μπορείς να πεθάνεις αλλά όχι και στο πρόσωπο! Με μισή καρδιά έκατσε στο χειρουργείο για να την εγχειρήσει. Ο χειρουργός την είχε διαβεβαιώσει ότι όλα θα πάνε καλά και θα της μείνουν ελάχιστα σημάδια αλλά...ποτέ δεν ξέρεις. Μαχαίρι είναι και μπορεί να πέσει και λίγο πλάγια.

Ο γιατρός δεν της είχε ζητήσει τίποτα. Της εξήγησε ότι υπάρχει μία μικρή πιθανότητα να χρειαστεί και άλλο χειρουργείο αν θα διαπιστωθεί, στην ανατομο-παθολογική εξέταση , κακοήθεια. Χαμογελαστός και ευγενικός την κέρδισε με την πρώτη ματιά. Δεν αμφισβήτησε ,τις ικανότητες του και ούτε τις γνώσεις του αλλά δεν ήξερε πόσο βαθειά θα είναι η ρίζα του κακού στο μάγουλο της. Η γιαγιά περίμενε υπομονητικά να έρθει ο γιατρός ,στον όροφο, και να την εξετάσει.. Μόλις τον είδε τον πλησίασε και του ζήτησε να του μιλήσει. Εκείνος κατάλαβε ότι κάτι είχε ετοιμάσει και την οδήγησε στο ιατρείο. Της έκανε την αλλαγή τραύματος και μετά την καθυσύχασε για τις ουλές. Όταν του έδωσε το φακελάκι αυτός της χαμογέλασε τυπικά και το πήρε χωρίς πολλές τσιριμιόνιες. Άνοιξε ένα συρτάρι και το έριξε εκεί πάνω σε άλλους φακέλους. Η γιαγιά έριξε μια κλέφτικη ματιά στο συρτάρι και κατάλαβε πόσο "μικρή" ήταν σε σύγκριση με άλλους ασθενείς. Πικράθηκε.

Φεύγοντας ένιωσε ντροπή που δεν μπόρεσε να δώσει παραπάνω στον γιατρό. Που δεν μπόρεσε ,με το φακελάκι της, να τον κάνει ευτυχισμένο και δεν μπόρεσε να ξεχωρίσει ανάμεσα στους τόσους ασθενείς του. Αν ήταν άλλες εποχές θα ήταν πιο γενναιόδωρη αλλά τελευταία έχουν στενέψει πολύ τα πράγματα. Δύσκολα τα φέρνει γύρα τώρα που όλα έχουν ακριβύνει τόσο πολύ. Ευτυχώς μένει σε δική της γκαρσονιέρα αλλιώς....Υπολόγισε στα γρήγορα πόσες στερήσεις θα έπρεπε να υποστεί αν θα ήθελε το φακελάκι να ήταν πιο μεγάλο. Αμέσως καταλαβε ότι δεν θα μπορούσε να κάνει πιο μίζερη την ζωή της από την ήδη υπάρχουσα. ΔΕΗ .ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ, κοινόχρηστα, φάρμακα και κάπου κάπου σουπερμάρκετ. όλα αυτά της εξαφανίζουν την σύνταξη και αναγκαστικά τρώει από τα έτοιμα. Οι οικονομίες, που είχε κάνει για τα γεράματα, αρχίζουν και τελειώνουν και αυτές. Θυμήθηκε τα βράδια που περνάει μπροστά στη τηλεόραση και βλέπει στην οθόνη την χλιδή των πλουσίων. Μέτρησε τις ώρες που αντί να βγει έξω με τις λιγοστές φίλες της, για καφέ ή για κάνα γλυκό ,τις βγάζει στο παράθυρο και κοιτάζει λυπημένη τον κόσμο που περνάει . Αναλογίστηκε ότι ποτέ δεν θα μάθει ο γιατρός πόσο της στοίχησε η θυσία των πενήντα ευρώ. Που να ξέρει ο επιστήμονας και άνθρωπος ότι οι άθλοι του Ηρακλή είναι τίποτα σε σύγκριση με τους άθλους ενός συνταξιούχου που αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας.